05/01/2021

“Με τον πόνο του αδελφού και επιστήθιου φίλου”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευσταθίου

Μέ τόν πόνο τοῦ ἀδελφοῦ καί ἐπιστήθιου φίλου ἐπί σαράντα ὁλόκληρα χρόνια, ἀλλά καί μέ τή βέβαιη ἐλπίδα, ὅτι ὁ ἀοίδιμος καί τιμημένος ἱεράρχης Καστορίας Σεραφείμ «αὐλίζεται ἐν σκηναῖς δικαίων», χαράσσω τίς λίγες αὐτές γραμμές, ἀφοῦ οἱ καταθλιπτικές ἡμέρες ἐξαιτίας τῆς πανδημίας δέν ἐπέτρεψαν, οὔτε νά παραστῶ στή Νεκρώσιμη Ἀκολουθία, οὔτε εὐλαβικά νά ἀσπασθῶ τό σεπτό λείψανο τοῦ πανάρετου ἱεράρχη.

Γνωρίζοντας ὅτι εἶναι πολύ δύσκολο νά ἐπαινέσεις μέ λόγια ἐκεῖνον πού διακρίθηκε στά ἔργα καί ὅτι εἶναι ἀκόμη δυσκολότερο νά ἐπαινέσει ἕνας ἐλάχιστος ἐκεῖνον πού ἦταν μέγιστος, δέ θά ἐπιχειρήσω νά περιγράψω τόν ἀείμνηστο, οὔτε εἶναι ἀνάγκη.

Οἱ ἐπικήδειοι λόγοι τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν καί τῶν ἐπισήμων τοῦ Στρατοῦ καί τῆς τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, πρωτοβάθμιας καί δευτεροβάθμιας, ἦταν πηγαῖοι, καρδιακοί καί πέρα γιά πέρα ἀληθινοί καί πρεπόντως τίμησαν τόν ἀείμνηστο ἀδελφό μας.

Καί γιά τήν ἐκ νεότητός του πίστη στόν Θεό καί ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία μας, στήν ὁποία ἀφιερώθηκε ὁλοκληρωτικά, καί γιά τό διδακτικό ἦθος του καί γιά τή θυσιαστική ἀγάπη του γιά κάθε ἄνθρωπο καί ὄχι μόνο γιά τούς προσφιλεῖς ἀφοσιωμένους φίλους του καί τά πνευματικά του παιδιά, καί μάλιστα γιά τούς Καστοριανούς, καί γιά τήν καλογερική ζωή καί συμπεριφορά του καί γιά τό ἀφιλοχρήματο τοῦ ἀνδρός ἔκαμαν λόγο οἱ ἐκλεκτοί ὁμιλητές, ὥστε δέν ἄφησαν οὔτε κενό, οὔτε λέξη ἐπαινετική χωρίς νά τή χρησιμοποιήσουν, γιά νά τοῦ πλέξουν τό στεφάνι τῆς τιμῆς καί τοῦ ἔντιμου ἀγῶνα του.

Ὅλα αὐτά μᾶς παρηγοροῦν καί προπάντων τήν ἀναστατωμένη ψυχή μας καθησυχάζει ὁ ἀθάνατος λόγος τῆς ἁγίας Γραφῆς «ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διά τοῦτο ἔσπευσε ἐκ μέσου ἡμῶν.» ἤ «Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καί ζῶν μεταξύ ἁμαρτωλῶν μετετέθη» ἤ ἐκεῖνος «ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξε οὕτω καί ἐγένετο».

Ἔλεγε ὡραῖα λόγια γιά τούς ἀνθρώπους, κληρικούς καί λαϊκούς πού γνώρισε καί ἔδειχνε μιά πλατειά ἀγάπη γι΄αὐτούς.

Ἔκαμε ἔργα ἀξιέπαινα, γιά νά ἐξυπηρετήσει αὐτούς πού τοῦ ζητοῦσαν τή συμπαράστασή του καί τότε ἡ ἀγάπη του ἦταν πιό μεγάλη. Μά γιά ὅλους αὐτούς ἔκανε καί θερμή, ἀδιάλειπτη προσευχή καί συνεχῶς γι΄αὐτούς τελοῦσε τήν ἀναίμακτη θυσία, ὥστε ἡ ἀγάπη νά ἀποκτήσει τόν πιό ἐπίσημο χαρακτηρισμό καί νά ὀνομάζεται «ἀναντικατάστατη». Αὐτή ἦταν ἡ ἀναμφισβήτητη ἀγάπη πού διέθετε ὁ Καστορίας Σεραφείμ καί αὐτή ἐλπίζω νά μή μᾶς τή στερήσει, ἀλλά ἐνώπιον τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου νά προσεύχεται γιά ὅλους μας, τώρα μάλιστα πού δέν ἔχει ἀνάγκη νά προσεύχεται γιά τόν ἑαυτό του.

«Ὡς ἔχων τό πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης» νά εὔχεται γιά τά ἐκλεκτά πνευματικά του παιδιά, πού «ἐγέννησε ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ», γιά τούς ἀδελφούς του ἀρχιερεῖς, γιά τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας, τήν ὁποία τίμησε μέ τήν ἐνάρετη βιοτή καί πολιτεία του καί ὑπηρέτησε μέ πιστότητα καί θυσιαστική ἀγάπη καί γιά τούς Καστοριανούς, τούς ὁποίους ὑπεραγάπησε, ὥστε ὅλοι μας νά μήν τρέχουμε ἐπί ματαίω ἀλλά ἐν μετανοία νά ζήσουμε μέχρι νά ἔλθει καί ἡ δική μας μεγάλη ὥρα.

Ἂς εἶναι μακαρία καί αἰωνία ἡ μνήμη του καί ἄς ἀναπαύεται «ἐν ἀγαθοῖς» ἡ ἀγνή παιδική ψυχή του.